

Merhaba...

Bu sayımızın çağrılı yazısı Halit Yaşa Ersoy ve Ümit Arpacıoğlu tarafından kaleme alınmış. “Belgelerde ve anılarda ‘Farklı’ bir malzeme hocası: Prof. Tarık Artel ve ‘20. Yüzyılın ortalarına dek bir dönem’ hakkında” isimli eserde yazarlar Güzel Sanatlar Akademisi malzeme hocası Prof. Tarık Artel’i tanıtıyor ve anıyorlar.

Tomris Akin’ın, “Guggenheim Bilbao Müzesi Örneğinde Bilgisayar Teknolojilerinin Strüktür Tasarımı Bağlamında Kullanımı” isimli çalışması, Frank Gehry’nin Bilbao Guggenheim Müzesinde CATIA yazılımını kullanması ile başlayan, bugün farklı yazılımlar ve farklı ofisler tarafından benimsenerek devam eden tasarlama ve inşa etme biçimini anlamayı amaçlıyor. Yazıda bu yeni teknolojilerin kullanımının, inşa edilen üzerinde etkili iki meslek adamının, inşaat mühendisi ve mimarın tasarım sürecindeki pozisyonları bağlamında herhangi bir yenilik getirip getirmediği araştırılmak isteniyor.

Vildan Yarlıgaş II. Dünya Savaşı’nda oldukça büyük bir kayba uğrayan Berlin Nikolaikirche’nin 1980’li yıllarda Doğu Almanya’sında rekonstrüksiyonu yapılırken geçirdiği sürece ışık tutmayı ve bu süreci değerlendirirken daha geniş bir perspektiften konuyu analiz edebilmek için söz konusu dönemin koruma politikalarını mercek altına almayı amaçlayan “1980’lerde Doğu Almanya’da Koruma Politikaları ve Bir Rekonstrüksiyon Örneği Olarak Berlin-Mitte Nikolaikirche” adlı çalışmasında, tarihi bir yapının günümüze ulaşana kadar geçirdiği değişim, yıkım ve yeniden yapım tecrübesini incelerken bütün bu tarihsellik içinde siyasi erklerin ve insan faktörünün oynadığı rolün Nikolaikirche özelinde bütün açıklığıyla takip edilebilmekte olduğunu savunuyor.

Demet Dinçer ve Semra Aydın, “Blurring Limits in Architecture” adlı çalışmalarında mimarlıkta limit kavramını, eleştirel kuramlara gönderme yaparak, ilişkisel bir yaklaşımla ele almışlar. Mimarlıkta ikiliklere gönderme yapan ve bu doğrultuda tanımlanmış limit kavramı, bir edim olarak bulanıklaşma yoluyla sorgulanmıştır. Mimarlıkta bulanıklaşan limit, üç örneklem üzerinden, üç ayrı varlık karakteri ile tanımlanmıştır: farklı kılma/başkalaşma, dönüştürme ve ezber bozma/aşma. Çalışmada, bulanıklaşma ile başkalaşan, dönüştürülen ve/veya aşılın limit yoluyla tözsel olanı dinamik kılarak yeni bir mimarlık düşüncesi ve yaklaşımı önerilebileceği savunulmaktadır.

“Türkiye’de İnşa Edilen Yatların İç Mekan Tasarımı Üzerine Bir Araştırma” isimli makalelerinde Murat Aydın ve Tuğba Yılmaz Aydın, Türkiye’de inşa edilen yirmidört metre üzeri yatların iç mekan tasarımlarını kimin yaptığını ve bu tasarımlara ait nitel ve nicel özellikleri ortaya koyuyorlar. Çalışma, Türkiye’de yat inşa eden tersanelerin listelenme-

si, ürettikleri yatların boyutsal olarak sınıflandırılması ve bunların iç mekan tasarımcı kökenlerinin yerli ve yabancı temelinde belirlenmesi şeklinde gerçekleştirilmiş bir araştırmadır. Bu amaçla son yıllarda Türkiye’de inşa edilmiş yirmidört metre üstü boya sahip yüzelli yedi yat projesi incelenmiştir.

Bu sayımızın son makalesi ise Ömer Şükrü Deniz tarafından yürütülen bir doktora çalışmasından; “Mevcut Yapıların Uyarlanabilirlik Kapasitesini Belirleme ve Değerlendirme Yöntemi” isimli metinde Savaş Ekinci, mevcut yapıların içinde yer aldığı koşullardaki değişim ve gelişmeler karşısında, ortaya çıkan uyarlanabilirlik gereksinimini konu edinmiştir. Mevcut kapasite sunumu ile değişim talepleri arasındaki ilişkiden yola çıkarak, yapının yeniden kullanım amacına yönelik tasarım ve yapım aşamalarına karar desteği sağlamak üzere uyarlanabilirlik kapasitesinin kantitatif bir değer şeklinde sistematik ve rasyonel bir yöntemle ortaya konulmasının gerekliliği bu çalışmanın sorunsalı olarak belirlenmiştir.

Doç. Dr. Ahmet Zeki TURAN
Yayın Kurulu Başkanı